

ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТРУМЕНТІВ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПРОМИСЛОВОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ОКРЕМІ ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ

У статті розглянуто актуальні питання здійснення реалізації державної промислової політики України в умовах правового режиму воєнного стану. Наголошено, що наразі питання належного формування та реалізації державної промислової політики набувають особливої актуальності. Підтримано твердження, що в Україні не здійснюється узгодженої політики в промисловій сфері та підкреслено доцільність поєднання застосування ефективних макроекономічних регуляторів, реалізації дієвої промислової політики та стимулювання впровадження інноваційних технологій у промисловості. Проаналізовані положення проектів законів, метою яких є впровадження інструментів формування та здійснення реалізації державної промислової політики, заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, врегулювання правових, організаційних та фінансових відносин, що виникають між суб'єктами різних форм власності, які здійснюють діяльність у сфері промисловості та наголошено на необхідності активізації відповідних законодавчих ініціатив. Зазначено, що незважаючи на важливість питань формування концептуальних основ, стратегічних напрямів розвитку, правової регламентації цілей та принципів державної промислової політики, більшість проблемних питань, що пов'язані із реалізацією державної політики у промисловій сфері залишаються невирішеними. Доведено, що в сучасних умовах критично необхідним є врегулювання вищезазначених питань на законодавчому рівні з метою впорядкування відносин між суб'єктами господарювання, які провадять діяльність у сфері промисловості, оптимізації та ефективного розподілу повноважень органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо здійснення державної промислової політики та систематизації відповідних механізмів правового регулювання, в тому числі шляхом активізації відповідних законодавчих ініціатив.

Ключові слова: воєнний стан, державна промислова політика, господарсько-правові аспекти, законодавство, правове регулювання.

Постановка проблеми. В умовах правового режиму воєнного стану розвиток промисловості є визначальним для поновлення національної економіки України, тому наразі питання належного формування та реалізації державної промислової політики набувають особливої актуальності. Втім, відсутність єдиної, системно відпрацьованої стратегії та державної політики, технології прийняття управлінських рішень органами державної влади, яка б забезпечила взаємозв'язок і гармонійні відносини між розвитком науки, техніки, технологій, виробництвом, цілями, пріоритетами й завданнями науково-технічної та промислової політики (включно з військово-технічною та військово-промисловою політикою), з одного боку, а з другого – стратегічними цілями, пріоритетами й завданнями політики національної безпеки,

економічного, оборонного та соціального розвитку, вкрай негативно позначаються на воєнно-економічному та соціально-економічному розвитку країни [1]. Тож, належне нормативно-правове забезпечення процесів формування та реалізації державної промислової політики в сучасних умовах виступає стратегічно важливим завданням, виконання якого сприяє ефективному відновленню національної економіки України, підвищенню конкурентоспроможності промислових підприємств та їх продукції.

Метою статті є дослідження окремих актуальних питань правового забезпечення процесів формування та реалізації промислової політики в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Доречно зазначити, що питання формування та розвитку промислової політики держави та розбудови

промисловості як найважливішого структурного елементу національної економіки, досліджувалися науковцями різних галузей науки.

Серед праць правників-господарників слід відмітити наукове дослідження таких авторів, як: Д. В. Задихайло, Т. І. Швидка, В. В. Резнікова [2], які за результатом розгляду питань політико-правового зв'язку інститутів забезпечення економічної конкуренції та банкрутства в системі господарювання дійшли висновку, що реалізація конкурентної політики повинна бути у чіткій взаємодії із промисловою, структурно-галузевою, інвестиційною та інноваційною політикою та залежно від цілей і завдань державної промислової політики (здійснення стимулюючих заходів щодо економічної концентрації суб'єктів господарювання у визначених секторах національної економіки, підвищення ефективності залучення іноземних інвестицій, захист національного товаровиробника у визначених видах виробництва тощо), інструментами впливу на економічні відносини з боку держави можуть бути зокрема режими функціонування інститутів забезпечення економічної конкуренції та банкрутства суб'єктів господарювання спеціально узгоджені між собою.

Серед досліджень науковців-економістів в сфері зазначеної проблематики окремо слід виділити наукові пошуки Ю. Кіндзерського [3, с. 124], який розглядав проблеми обґрунтування промислової політики з позицій світового досвіду та в контексті необхідності використання у воєнний період та при повоєнному відновленні в Україні та зазначив, що при формуванні в нашій державі системи інститутів для проведення промислової політики та оцінки її наслідків слід ретельно підійти до визначення мети політики, цільової групи, обґрунтування, сфери та орієнтації політики тощо.

В. М. Геєць проводив аналіз питань формування економічного профілю стратегічно важливих видів промислової діяльності в Україні та зробив висновок, що в Україні промислова політика має бути складовою повоєнного відновлення і реконструкції економіки як інструмент і механізм забезпечення стабільних і високих темпів економічного розвитку економіки в цілому [4, с. 24-25]. До того ж автор наголосив, що необхідно використати актуалізовані до сучасної практики типи промислової політики, у зміст останньої доцільно закласти і політику партнерства з іноземними державами-спонсорами, відповідно до процесів відновлення повоєнної економіки, а також протекціоністську політику, яка, наприклад, використовувалася розвинутими країнами в кризові 1970-ті роки, для окремих видів промислової діяльності в Україні, в силу збережених і функціонуючих високотехнологічних видів діяльності, доцільно використовувати інноваційну й конкурентну політику,

де особливо важливим є фінансування фундаментальних досліджень, які розвинені, а також їх комерціалізацію шляхом державної закупівлі високотехнологічної продукції, у першу чергу в оборонно-промислому секторі.

Дослідники М. Tassinari, E. Barbieri, G. Morleo, M. R. Di Tommaso аналізували ефективність та результативність промислової політики, зосереджуючись на особливому досвіді Південної Кореї та запропонували важливу інформацію для обговорення сучасної промислової політики, визначаючи конкретні елементи та обставини, які можуть сприяти пом'якшенню невдач уряду та підвищенню ефективності громадських дій [5].

A. Terzi, M. Sherwood, A. Singh розглядаючи питання європейської промислової політики для зеленої та цифрової революції, визначають, що існування нагальної необхідності прискорення переходу на зелені та цифрові технології та досягнення національного успіху призводить до широких закликів до більшої участі уряду в економіці, зокрема шляхом активної промислової політики, тому успішна промислова політика повинна спрямовуватися на доповнення, а не замінювання поточних зусиль щодо формування єдиного ринку при суворому дотриманні політики конкуренції, уникаючи при цьому надмірних територіальних розбіжностей, враховуючи ці численні цілі, майбутні дослідження щодо оптимального рівня, на якому мають відбуватися різні заходи промислової політики (ЄС, національні та регіональні), матимуть особливе значення [6].

Таким чином, вказані наукові напрацювання підтверджують актуальність обраної тематики, втім окремі її аспекти потребують додаткового наукового розкриття та поглибленого наукового розгляду.

Виклад основного матеріалу. Указ Президента «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» від 30.09.2019 № 722/2019 [7], з метою забезпечення національних інтересів України щодо сталого розвитку економіки, громадянського суспільства і держави для досягнення зростання рівня та якості життя населення, додержання конституційних прав і свобод людини і громадянина, серед цілей сталого розвитку, дотримання яких забезпечується державою, закріплює такі: сприяння поступальному, всеохоплюючому та сталому економічному зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх (ціль 8); створення стійкої інфраструктури, сприяння всеохоплюючій і сталій індустріалізації та інноваціям (ціль 9).

Втім, в Україні все ще не здійснюється узгодженої політики в енергетичній, екологічній та промисловій сферах, хоча національні завдання з досягнення цілей сталого розвитку передбачають комплексний підхід їх реалізації відповідно до вищезазначеного

Указу Президента України, найскладніша ситуація склалася у сфері промисловості (цілі сталого розвитку 8, 9) – не проводиться єдина горизонтальна політика, відсутній стратегічний документ з визначеними ключовими показниками результативності [8]. Дійсно, наразі фактично відсутній фундаментальний документ системного прогнозування та комплексного розвитку державної промислової політики України, що унеможливує її ефективну реалізацію в умовах кризи української промисловості. Одним з варіантів виходу із кризової ситуації є застосування ефективних макроекономічних регуляторів, які б створювали певні преференції вітчизняним виробникам; здійснення дій, спрямованих на поліпшення структури ресурсного потенціалу промисловості (зокрема інноваційної складової), забезпечення належної законодавчої підтримки, яка має бути достатньою для реалізації завдань із підвищення конкурентоспроможності промислових підприємств та їх продукції [9, с. 223]. Тож, за доцільне вбачається поєднання застосування ефективних макроекономічних регуляторів, реалізації дієвої промислової політики та стимулювання впровадження інноваційних технологій у промисловості.

Слід погодитися, що функціонування промислового сектору в Україні має багато недоліків, сучасне законодавче регулювання не здатне забезпечити сталий розвиток промислового сектору, покращенню такої ситуації також не сприятимуть слабкі інституційні засади формування та реалізації державної промислової політики, для стимулювання промислового розвитку може використовуватися широка низка інструментів, що є доволі позитивним чинником, тому для прийняття ефективних управлінських рішень в законодавстві має бути встановлений такий перелік інструментів стимулювання розвитку промисловості, який був би доцільний для використання органами державної влади в нинішніх умовах функціонування промислового комплексу України [10, с. 100-101].

Отже, в умовах сучасних викликів та існуючих прогалин господарсько-правового регулювання сфери промисловості, актуальним питанням постає необхідність забезпечення ефективних інструментів формування та реалізації державної промислової політики та відповідних стимулюючих заходів з метою стабілізації національної економіки та забезпечення національної безпеки.

У цьому контексті, в межах дослідження за доцільне вбачається проведення аналізу сучасних законодавчих ініціатив, направлених на врегулювання правових, організаційних та фінансових відносин, що виникають між суб'єктами господарювання, що здійснюють діяльність у сфері промисловості. Так, наразі у Верховній Раді України зареєстровано три

проекти: проект Закону України «Про промислову політику та прогнозованість реального сектору економіки» (реєстр. № 11331 від 11.06.2024) [11]; проект Закону України «Про промислову політику та забезпечення безперервності підприємницької діяльності в умовах воєнного стану» (реєстр. № 11331-1 від 17.06.2024) [12] та проект Закону України «Про засади державної промислової політики» (реєстр. № 11331-2 від 17.06.2024) [13]. Згідно з змістом пояснювальних записок, метою подання цих проектів є впровадження інструментів формування та здійснення реалізації державної промислової політики, заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, врегулювання правових, організаційних та фінансових відносин, що виникають між суб'єктами різних форм власності, які здійснюють діяльність у сфері промисловості.

Обґрунтування необхідності прийняття вказаних проектів містить перелік ключових проблем щодо розвитку промислових підприємств, серед яких акцентовано увагу на недостатності державних цільових програм розвитку промисловості та державної підтримки стратегічних підприємств державного сектору економіки; відсутності реальної державної підтримки наукових установ галузевої спрямованості; втраті конкурентоспроможності секторів виробництва; впливі кваліфікованих фахівців за кордон; технічній та технологічній відсталості багатьох промислових підприємств; високому рівні зносу основних фондів; обмеженості доступу підприємств до кредитних ресурсів; відсутності ефективних економічних стимулів для оновлення основних фондів підприємств; невідповідності виробничих потужностей промислових підприємств потребам внутрішнього ринку; несприятливому інвестиційному кліматі тощо.

Вказані проекти пропонують нормативне закріплення ключових понять та основних складових сфери реалізації державної промислової політики, втім більшість з них потребують уточнення та корегування. Так, потребує вдосконалення зміст терміну «промисловий кластер» з метою уточнення статусу суб'єктів та узгодження визначення суб'єктивного складу з нормами чинного законодавства. До того ж за доцільне вбачається удосконалення та розширення змісту цілей промислової політики та їх співвідношення з відповідними завданнями та принципами. Також потребують змістовного розкриття поняття «стратегічних напрямків промисловості» та «пріоритетів промислової політики України», які згадуються у статтях 3-5 вказаних проектів без відповідних визначень змісту. Зважаючи на наведені недоліки, положення розглянутих проектів потребують суттєвого доопрацювання і не можуть бути прийняті за основу в первісному вигляді.

Незважаючи на важливість питань формування концептуальних основ та стратегічних напрямів розвитку, правової регламентації цілей та принципів державної промислової політики, більшість проблемних питань, що пов'язані з її реалізацією залишаються невирішеними. Отже наразі критично необхідним є врегулювання вищезазначених питань на законодавчому рівні з метою впорядкування відносин між суб'єктами господарювання, які провадять діяльність у сфері промисловості, оптимізації та ефективного розподілу повноважень органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування щодо здійснення державної промислової політики та систематизації відповідних механізмів правового регулювання в тому числі шляхом активізації відповідних законодавчих ініціатив.

Правильно зазначено, що на законодавчому та виконавчому рівнях управління має бути, врешті-решт, сформована цілісна система управління такою архіважливою для будь-якої держави сферою, якою не є, а має стати в Україні промисловість, у цій сис-

темі ефективність розробки та реалізації управлінських рішень повинен забезпечувати налагоджений, стабільний організаційно-економічний механізм [14, с. 79] та господарсько-правовий механізм регулювання зазначеної сфери.

Висновки. Враховуючи провідний галузевий характер промисловості та її ключове значення для забезпечення економічної безпеки країни, особливого значення наразі набуває механізм реалізації промислової політики держави, який має багатоаспектний характер. Забезпечення сталого розвитку сфери промисловості потребує реалізації єдиної узгодженої державної політики на підставі ефективного господарсько-правового забезпечення, систематизації та детальної правової регламентації інституційних засад її формування із залученням відповідних організаційних, фінансових, інформаційних, кадрових та інших видів ресурсів. Додаткових теоретико-правових та науково-практичних напрацювань потребують питання трансформації концептуальних засад формування та реалізації державної промислової політики.

ЛІТЕРАТУРА

1. Рижих В. М., Богущкий П. П. Організаційно-правові засади реалізації державної політики у сфері оборонно-промислового комплексу. *Наука і оборона*. 2020. № 4. DOI: <https://doi.org/10.33099/2618-1614-2020-13-4-12-19>.
2. Задахайло Д. В., Швидка Т. І., Резнікова В. В. Політико-правовий зв'язок інститутів забезпечення економічної конкуренції та банкрутства в системі господарювання. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія ПРАВО*. 2023. Випуск 75: частина 3. С. 227–233. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.75.3.37>.
3. Кіндзерський Ю. Промислова політика для економічного розвитку: до проблеми її обґрунтування з позицій світового досвіду та в контексті необхідності використання у воєнний період та при повоєнному відновленні в Україні. *Економічний аналіз*. 2023. Том 33. № 3. С. 110–129. DOI: <https://doi.org/10.35774/econp2023.03.110/>
4. Гесць В. Формування економічного профілю стратегічно важливих видів промислової діяльності в Україні (ретроспективний погляд). *Економіка України*. 2024. № 66 (8 (741)). С. 3–27. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2023.08.003>.
5. Tassinari M., Barbieri E., Morleo G., Di Tommaso M. R. Targeted industrial policy and government failures: insights from the South Korean experience. *International journal of emerging markets*. 2019. No. 16 (2), pp. 221-240. DOI: <https://doi.org/10.1108/IJOEM-02-2018-0110>.
6. Terzi A., Sherwood M., Singh A. European industrial policy for the green and digital revolution. *Science and Public Policy*. 2023. Vol. 50. Issue 5, pp. 842–857. DOI: <https://doi.org/10.1093/scipol/scad018>.
7. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ Президента від 30.09.2019 № 722/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019?lang=en#Text>.
8. Дорожня карта використання науки, технологій, інновацій для досягнення цілей сталого розвитку: ухв. колегією Міністерства освіти і науки України, протокол від 22.12.2023 № 3. URL: <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/news/2024/01/03/Dorozhnya.karta.vykoryst.nauky.tekhnolohiy.ta.innovatsiy-03.01.2024-1.1.pdf>.
9. Усатий В. О. Національний промисловий комплекс як об'єкт господарсько-правової політики. *Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»*. Серія: Економічна теорія та право. 2014. № 2. С. 215–224. URL: <https://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/8508>.
10. Yanchuk A. Державна промислова політика України в умовах війни: виклики та пріоритети. *Studenckie Prace Prawnicze, Administratywistyczne i Ekonomiczne*. 2023. No. 45, pp. 87–102. DOI: <https://doi.org/10.19195/1733-5779.45.7>.
11. Про промислову політику та прогнозованість реального сектору економіки»: проект Закону України (реєстр. № 11331 від 11.06.2024). URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/44388>.

12. Про промислову політику та забезпечення безперервності підприємницької діяльності в умовах воєнного стану: проект Закону України (реєстр. № 11331-1 від 17.06.2024). URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/44412>.
13. Про засади державної промислової політики: проект Закону України (реєстр. № 11331-2 від 17.06.2024). URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/44413>.
14. Герасимчук В. Промислова політика України: наміри, наслідки, перспективи. *Університетські наукові записки*. 2022. № 1-2. С. 69–81. URL: https://unz.univer.km.ua/article/view/85-86_69-81/pdf. DOI 10.37491/UNZ.85-86.7.

REFERENCES

1. Ryzhykh V. M., Bohutskyi P. P. Organizational and legal principles for implementation of the national policy with regard to the defence-industrial complex. *Science and Defence*. 2020. № 4. DOI: <https://doi.org/10.33099/2618-1614-2020-13-4-12-19> [in Ukrainian].
2. Zadykhaylo D., Shvydka T., Rieznikova V. Political and legal connection of institutions for providing economic competition and bankruptcy in the economic system. *Uzhhorod National University Herald. Series: Law*. Vol. 3 No. 75, pp. 227–233. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.75.3.37> [in Ukrainian].
3. Kindzerskyi Yu. Industrial policy for economic development: To the problem of its justification from the standpoint of world experience and in the context of the need for use during the war period and post-war recovery in Ukraine. *Economic analysis*. 2023. No. 33 (3), pp. 110-129. DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2023.03.110> [in Ukrainian].
4. Heyets V. Economic profile formation of strategically important types of industrial activity in Ukraine (retrospective view). *Economy of Ukraine*. 2024. No. 66(8 (741)), pp. 3–27. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2023.08.003> [in Ukrainian].
5. Tassinari M., Barbieri E., Morleo G., Di Tommaso M. R. Targeted industrial policy and government failures: insights from the South Korean experience. *International journal of emerging markets*. 2019. No. 16 (2), pp. 221–240. Retrieved from: <https://doi.org/10.1108/IJOEM-02-2018-0110>.
6. Terzi A., Sherwood M., Singh A. European industrial policy for the green and digital revolution. *Science and Public Policy*. 2023. Vol. 50. Issue 5, pp. 842–857. Retrieved from: <https://doi.org/10.1093/scipol/scad018>.
7. Decree of the President of Ukraine on September 30, 2019 № 722/2019. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019?lang=en#Text>.
8. Roadmap for the use of science, technology, and innovation to achieve sustainable development goals: approved by the Board of the Ministry of Education and Science of Ukraine, No. 3. (2023, December 22). URL: <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/news/2024/01/03/Dorozhnya.karta.vykoryst.nauky.tekhnolohiy.ta.innovatsiy-03.01.2024-1.1.pdf>.
9. Usatyi V. A. National industrial complex as an object of legal policy. Bulletin of the National University «Yaroslav the Wise Law Academy of Ukraine». Series: *Economic theory and law*. 2014. № 2. С. 215–224. Retrieved from: <https://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/8508> [in Ukrainian].
10. Yanchuk A. State industrial policy of Ukraine in wartime conditions: Challenges and priorities. *Student Journal of Law, Administration and Economics*. 2023. No. 45, pp. 87–102. DOI: <https://doi.org/10.19195/1733-5779.45.7> [in Ukrainian].
11. On industrial policy and predictability of the real sector of the economy: draft Law of Ukraine, No. 11331 (2024, July 11). Retrieved from: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/44388>.
12. On industrial policy and ensuring the continuity of business activities under martial law: draft Law of Ukraine, No. 11331-1(2024, July 17). Retrieved from: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/44412>.
13. On the principles of state industrial policy: draft Law of Ukraine, No. 11331-2 (2024, July 17). Retrieved from: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/44413>.
14. Gerasymchuk V. Industrial Policy: Intentions, Consequences, Prospects. *University Scientific Notes*. 2022. No. 1-2, pp. 69–81. Retrieved from: https://unz.univer.km.ua/article/view/85-86_69-81. DOI: 10.37491/UNZ.85-86.7 [in Ukrainian].

USATYI VITALII

PhD in Law, Assistant of the Department of Economic Law of the Yaroslav Mudryi National Law University, Deputy Chairman of the Commercial Court of Kharkiv Region, Judge

IMPLEMENTATION OF INSTRUMENTS FOR FORMING AND IMPLEMENTING STATE INDUSTRIAL POLICY IN THE CONDITIONS OF MARTIAL STATE: CERTAIN ECONOMIC AND LEGAL ASPECTS

Problem setting. In the conditions of the legal regime of martial law, the development of industry is crucial for the restoration of the national economy of Ukraine. Therefore, the issues of proper formation and implementation of the state industrial policy are currently gaining particular relevance. However, the absence of a single, systematically developed strategy and state policy, technology for making managerial decisions by state authorities, which would ensure the interconnection and harmonious relations between the development of science, technology, production, goals, priorities and objectives of scientific and technical and industrial policy, have an extremely negative impact on the military-economic and socio-economic development of the country. Therefore, proper regulatory and legal support for the process of forming and implementing industrial policy in modern conditions is a strategically important task, the implementation of which contributes to the technological competitiveness and restoration of the national economy of Ukraine.

Purpose of research is to study some topical issues of legal support for the processes of formation and implementation of industrial policy in Ukraine.

Analysis of recent researches and publications. It is appropriate to note that the issues of formation and development of the state's industrial policy and development of industry as the most important structural element of the national economy have been studied by scientists from various fields of science.

Among the lawyers-economists, it is appropriate to note the scientific research of such authors as: D. V. Zadykhaylo, T. I. Shvydka, V. V. Rieznikova, who, based on the results of considering the issues of political and legal connection of institutions ensuring economic competition and bankruptcy in the economic system, came to the conclusion that the implementation of competition policy should be in clear interaction with industrial, structural and sectoral, investment and innovation policies, depending on the goals and objectives of the state industrial policy.

Among the scientists-economists, the research of Yu. Kindzersky, who considered the problems of substantiating industrial policy from the standpoint of world experience and in the context of the need to use it in the war period and during post-war reconstruction in Ukraine and noted that when forming a system of institutions in our country for implementing industrial policy and assessing its consequences, one should carefully approach the definition of the policy goal, target group, justification, scope and orientation of the policy.

V. M. Heyets conducted an analysis of the issues of forming the economic profile of strategically important types of industrial activity in Ukraine and concluded that in Ukraine, industrial policy should be a component of post-war recovery and reconstruction of the economy as a tool and mechanism for ensuring stable and high rates of economic development of the economy as a whole.

Researchers M. Tassinari, E. Barbieri., G. Morleo, M. R. Di Tommaso analyzed the effectiveness and efficiency of industrial policy, focusing on the specific experience of South Korea, the presented analysis offers important information for the discussion of modern industrial policy, identifying specific elements and circumstances that can help mitigate government failures and increase the effectiveness of public actions.

A. Terzi, M. Sherwood, A. Singh, considering the issue of European industrial policy for the green and digital revolution, determine that the existence of an urgent need to accelerate the transition to green and digital technologies and achieve national success leads to widespread calls for greater government participation in the economy, in particular through an active industrial policy.

Thus, the above scientific developments confirm the relevance of the chosen topic, however, some of its aspects require additional scientific disclosure and in-depth scientific consideration.

Article's main body. The functioning of the industrial sector in Ukraine has many shortcomings, legislative regulation is currently unable to ensure sustainable development of the industrial sector, weak institutional foundations for the formation and implementation of state industrial policy will also not contribute to improving this situation, a wide range of instruments can be used to stimulate industrial development, which is a rather positive factor, therefore, in order to make effective management decisions, the legislation should establish a list of instruments for stimulating industrial development that would be appropriate for use by state authorities in the current conditions of the functioning of the industrial complex of Ukraine. Therefore, in the context of modern challenges and existing gaps in economic and legal regulation of the industrial sector, the urgent issue is the need to provide effective instruments for the formation and implementation of state industrial policy and relevant stimulating measures in order to stabilize the national economy and ensure national security. In this context, within the framework of the study, it is considered appropriate to conduct an analysis of modern legislative initiatives aimed at regulating legal, organizational and financial relations that arise between business entities operating in the industrial sector. Despite the importance of the issues of forming conceptual foundations, strategic directions of development, legal regulation of the goals and principles of state industrial policy, most of the problematic issues related to the implementation of state policy in the industrial sphere remain unresolved. Therefore, it

is extremely important to regulate the above-mentioned issues at the legislative level in order to regulate relations between business entities operating in the industrial sphere, optimize and effectively distribute the powers of state authorities, other state bodies, local self-government bodies regarding the implementation of state industrial policy and systematize the relevant mechanisms of legal regulation, which becomes especially relevant in conditions of martial law.

Conclusions and prospects for the development. Given the leading sectoral nature of industry and its key importance for ensuring the economic security of the country, the mechanism for implementing the state's industrial policy, which has a multifaceted nature, is currently gaining special importance. Therefore, ensuring sustainable development of the industrial sphere requires the implementation of a single coordinated state policy based on effective economic and legal support, systematization and detailed legal regulation of the institutional principles of its formation with the involvement of relevant organizational, financial, information, personnel and other types of resources. Additional theoretical, legal and scientific and practical developments are required for the transformation of the conceptual principles of the formation and implementation of the state industrial policy.

Key words: economic and legal aspects, legislation, state industrial policy, legal regulation, martial law.

За ДСТУ 8302:2015 цю статтю слід цитувати:

Усатий В. О. Впровадження інструментів формування та реалізації державної промислової політики в умовах воєнного стану: окремі господарсько-правові аспекти. *Право та інновації*. 2025. № 1 (49). С. 136–142.